

Jeg finder ikke, at dette er for meget forlangt, eller at det er inhumant, og jeg vilde ønske, at denne Bestemmelse var bleven staaende, thi ser man praktisk paa Forholdet, vil man hurtigt blive opmærksom paa, at naar man overlader det til de fiskeriinteresserede, om der overhovedet skal bygges en Laksetrappel eller ikke, vil det mange Steder ikke ske. Netop fordi Fiskeriet her i Landet desværre er gaaet meget betydeligt ned paa Grund af de mange Spærringer, er Interessen derfor nu ikke meget stor, og det vil kunne medføre, at der i mange Vandløb ikke vil blive rørt ved Sagen. Jeg er altsaa enig med den ærede Ordfører (Alf. Christensen) i, at det kunde være rigtigt at omdanne § 2 noget i Retning af, som den forelaa, da den forlod dette Ting i Fjor, men jeg haaber paa den anden Side ogsaa, at man vil indskrænke sig til kun at gøre de Forandringer, som ere nødvendige samt hensigtsmæssige, og derimod bevare de enkelte Bestemmelser i Landstingets Affattelse, som maa siges ikke at have forandret Loven i nogen væsentlig Grad eller i principiel Henseende. De øvrige Ændringer syntes det ærede Medlem, som først talte, ikke at have noget imod. Ændringerne i § 3 betragtede han som en Forbedring, og da han ikke berørte de andre Ændringer, og da heller ikke andre Medlemmer have fremdraget dem her, haaber jeg ikke, at Landstingets Ændringer til de øvrige Paragraffer skulle frembyde nogen Hindring for at komme endelig overens. — Jeg skal ganske slutte mig til den ærede Ordfører i hans Ønske om, at denne Lov maa kunne gennemføres nu, og jeg skal selvfølgelig være ganske til Disposition i Retning af Samarbejde med et eventuelt Udvalg for at komme til et Resultat. Jeg har et meget varmt Ønske om, at denne Lov maa kunne blive gennemført. Dette høje Ting stod jo fuldstændig enig i Fjor. Man var fra alle Sider enig om Lovens Affattelse her, og den blev ogsaa modtagen med den største Velvilje i Landstinget, hvor alle erklærede, at man gerne vilde have denne Lov ført igennem. Jeg kan da ikke se andet, end at man med lidt god Vilje ogsaa vil kunne komme ud over de Ændringer, som ere foretagne i Landstinget. Jeg erkender imidlertid, at

vi ere langt henne paa Samlingen, og at der derfor maa arbejdes lidt hurtigt, hvis dette Maal skal naas. Kan jeg, som sagt, gøre noget i den Henseende, skal jeg være meget villig dertil, men naar den ærede Ordfører udtalte, at han ønskede mit Samarbejde, for at Folketinget hernede kunde vide, hvor langt de kunde gaa over for Landstinget med Udsigt til at faa Loven gennemført, maa jeg dog gøre den lille Reservation, at jeg, forinden Loven er kommen tilbage til Landstinget, ikke kan give nogen som helst Garanti for, hvad Landstinget vil vedtage eller ikke. Jeg kan kun sige, at jeg skal gøre mig al mulig Umage for at bringe Overensstemmelse til Veje mellem de to Ting, og jeg finder som sagt ikke Uoverensstemmelserne større, end at man maa kunne komme over disse. Da jeg, som allerede bemærket, i alt væsentligt er enig med dette høje Ting om Lovforslagets Affattelse, finder jeg ikke Anledning til at komme nærmere ind paa Lovforslagets enkelte Bestemmelser, som ere blevne grundig forhandlede her i Fjor. Jeg skal derfor ikke nu forhale Sagen ved at komme ind paa de enkelte Paragraffer, men kun udtale et Haab om at faa Sagen gennemført i denne Samling. Det er jo klart nok, at hvis en ny Rigsdag igen skal tage denne Sag op, vil det blive ganske anderledes usikkert, om Sagen kan faas gennemført. Folketinget staar nu fuldstændig samlet om den, og man er naaet et saa langt Skridt frem henimod et Resultat, at det vilde være meget beklageligt, om man ikke naaede et endeligt Resultat. Selvfølgelig vilde der derimod under en ny Rigsdag let kunne komme ny Anskuelse og Fordringer frem, som vilde kunne gøre det vanskeligt at faa Loven gennemført.

Alf. Christensen: Efter de velvillige Udtalelser, som den højtærede Landbrugsminister fremkom med, skulde man synes, at vi, hvis Tiden slog til, maatte kunne bringe et Resultat ud af denne Lov, som dette Ting kunde være tjent med. Det kunde jo imidlertid være, at Tiden alligevel ikke slog til. Jeg haaber bestemt, at det Udvalg, der maatte blive nedsat, vil gøre sit bedste, og naar vi have Ministerens Hjælp dertil, er der noget Haab om, at